

КОЛІЗІЙНІ НОРМИ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Антоненко Д.І., гр. МЕ-10

Науковий керівник – ст. викл. Марушева О.Г.

Харківських державний університет харчування та торгівлі

Розвиток міжнародного співробітництва України з іноземними державами в сфері економіки, політики, і культури зумовив необхідність вдосконалення договірних правовідносин та уніфікації законодавства з питань власності, шлюбно-сімейних, трудових відносин, що виходять за межі правової системи України. Зростає міграція населення, набули нових перспектив зовнішньоекономічні зв'язки. Саме цим обумовлена зацікавленість широкого кола осіб у вирішенні неврегульованих діючим законодавством проблем міжнародного приватного права.

Колізійна норма - це інструмент, за допомогою якого вирішується проблема, право якої країни підлягає застосуванню в даному випадку. Колізійна норма не відсилає до конкретної правової норми в іноземному праві, вона лише визначає певний правопорядок, до якого необхідно звернутись. Конкретну норму вже потім потрібно відшукати в іноземному праві.

Виникнення колізії означає конфлікт між системами права в цілому. Для вирішення конфлікту сторони зобов'язані застосовувати колізійну норму, оскільки вона була спеціально для цього створена.

Іноді до змісту колізійної норми включається й вимога належного застосування іноземного закону, компетентного правопорядку або ж права держави.

Колізійні норми як юридико-технічні утворення за структурою є складними нормами. Вони, як і інші норми, мають у своєму складі гіпотезу, диспозицію та санкцію. Але в міжнародному приватному праві утвердилася позиція, відповідно до якої кожна колізійна норма складається з двох частин: обсягу та прив'язки. У першій частині норми (в обсязі) вказуються правовідносини, які потребують законодавчого врегулювання (наприклад, здатність до укладення цивільно-правових угод; визначення права власності на річ; відносини спадкоємності). У другій частині норми (в прив'язці; колізійному принципі; формулі прикріплення) міститься відсилання до законодавства держави, яке повинно врегулювати певні правовідносини (за законодавством держави, де створено підприємство чи організацію; за законом країни, де знаходиться майно; за законом останнього постійного місця проживання спадкодавця).